

AJUDANT A VIURE

Qüestió complexa però sagrada

El proper diumenge celebrarem la Pasqua del Malalt en els diferents bisbats i he estat pensant en qüestions delicades que voldria compartir.

És admirable i indispensable la recerca per a prevenir i curar malalties, la qual cosa vol ajudar a superar sofriments i afavorir el benestar humà; però el treball científic no hauria d'ignorar mai la vessant moral. Un ésser humà no pot quedar reduït a objecte d'experimentació i, per això, cal mantenir viva l'atenció de totes les persones de bona voluntat i promoure iniciatives a favor de la dignitat de la persona i de la vida humana, amb un respecte absolut del ser humà, des de la fase embrionària fins a la fi de la seva existència.

A més, si la genètica mostra que des del primer instant de la nostra concepció hi ha fixat el programa d'allò que serà aquest ser viu (una persona, aquesta persona individual, amb les seves notes característiques ja ben determinades), qui té el dret de donar o treure el carnet d'humanitat a una vida naixent?

Hi ha una cunya radiofònica en la qual un noi amb síndrome de Down explica que, segons la seva mare, ell és diferent als altres, una persona especial, perquè ningú somriu com ell. I és molt bona notícia que la nostra

societat promogui i sostingui múltiples iniciatives en favor de les persones afectades per situacions com aquesta, que sol qualificar-se com a discapacitat. Down-Lleida, per exemple, complia fa poques setmanes els 15 anys d'història i de servei precíus. Enhorabona i Déu faci que augmentin més i més aquestes iniciatives. Lamentablement, també li he sentit dir públicament a una doctora especialitzada que, al seu hospital, en els últims temps quasi bé no en neixen de nens amb aquesta particularitat, cosa que hauria de plantejar bastants interrogants al personal. O no?

Penseu que es pot dir progrés el fet d'encoratjar, ni que sigui tàcitament, la pràctica de la selecció dels nens que han de néixer? I no cal parlar-ne de pràctiques d'eutanàsia més o menys encoberta. És aquesta la mateixa societat moderna que declara solemnement els drets humans i defensa i lluita a favor de la igualtat i contra tot tipus de discriminacions? Quins són, doncs, els criteris de bondat moral que es tenen en compte en uns i en altres casos?

No hi ha cap dubte que es donen situacions que contribueixen a afèblir les conviccions morals concernents a l'ésser humà, i hauríem de considerar una gran desgràcia per a la nostra societat el fet d'afavorir aquesta espècie de anestèsia de les consciències que no provoca cap reacció quan es descarten vides humanes.

Intentem contribuir tots a crear opinió en favor de la moralitat necessària en tot allò que es refereix als drets humans i a la dignitat de la vida humana. Recordem, una vegada més, que no tot allò tècnicament possible és moralment lícit i que les decisions s'han de prendre en funció del bé de les persones i de l'entera societat, discernint rigorosament.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

PINTA LES NOTÍCIES

Lema de la 8a gimcana missionera per la Pau

Alleida, acabem de celebrar la gimcana missionera per la Pau, un espai on els infants de diversos centres educatius, poden compartir de forma lúdica allò que van aprenent cadascú al seu centre. Així doncs, uns 450 infants provinents de diferents escoles de la ciutat i Borges Blanques, (Anunciata Dominiques, Claver, El Carme, Episcopal, Lestonnac, Mare de Déu de Montserrat, Maristes Montserrat i Mater Salvatoris) s'han aplegat aquest 16 d'abril, al parc de la Mitjana per compartir tot allò que van descobrint. Un representat de cada centre ha pujat a l'escenari i ha compartit una notícia positiva referent a cada continent, fent un bonic recull de notícies positives que es succeeixen arreu.

Els infants han donat pas al testimoni del missioner Carles Santmartín, actualment rector de la paròquia de Borges Blanques, que té una rica experiència acompanyant

diverses comunitats a Burkina Faso; que de forma divertida ens ha mostrat una pinzellada de la cultura africana. Després dels preàmbuls, arribà el torn de la gimcana. Els infants, en grups formats per diferents centres, han anat passant per diferents jocs preparats anteriorment pels mateixos infants, de manera que, mentre uns explicaven en què consistia la prova, els altres jugaven. Després d'un temps de joc s'han canviat els papers i qui feia de «monitor», ha començat a jugar i a la inversa.

Temps de dinar i d'esbarjo. El grup d'animació «Encara Farem Salat» va oferir-nos el seu espectacle: «la volta al món». Amb els seus ritmes s'han sabut posar el públic a la butxaca des del primer moment, i fer que tothom marxés de nou cap als seus centres amb bon gust de boca, desitjant tornar l'any vinent.

Delegació diocesana de Missions i OMP Lleida

Cinc preguntes bàsiques sobre l'assignació fiscal a través del 0,7% de l'IRPF

Per què cal marcar la casella «Altres fins d'interès social»?

Perquè és un dret amb el qual atorgues el 0,7% dels teus impostos a projectes socials.

Puc marcar més d'una casella?

Sí. Des de l'any 2000 es poden marcar les caselles «Altres fins d'interès social» i la de l'«Església», no són excloents.

A què es destinen els diners assignats a «Altres fins d'interès social»?

A ajudar les persones més desfavorides del nostre entorn i del Tercer Món.

Em suposa un cost econòmic marcar aquestes caselles?

No. En absolut.

I si no marco cap casella?

La seva assignació tributària anirà als pressupostos generals de l'Estat.

Més informació a la pàgina web:

<http://www.portantos.es>

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perge la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamïn la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat». Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou».

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquía, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar mucho para entrar en el Reino de Dios.

En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído. Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia.

Predicaron en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquía, de donde los habían enviado, con la gracia de Dios, a la misión que acababan de cumplir. Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre jamás, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

Faç de Crist. Pintura de Rembrandt. Museu Dahlem, Berlín

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, porque el primer cielo y la primera tierra han pasado, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén, que descendía del cielo, enviada por Dios, arreglada como una novia que se adorna para su esposo. Y escuché una voz potente que decía desde el trono: «Esta es la morada de Dios con los hombres: acampará entre ellos. Ellos serán su pueblo, y Dios estará con ellos y será su Dios. Enjugará las lágrimas de sus ojos. Ya no habrá muerte, ni luto, ni llanto, ni dolor. Porque el primer mundo ha pasado.» Y el que estaba sentado en el trono dijo: «Todo lo hago nuevo».

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará.

Hijos míos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también entre vosotros. La señal por la que conocerán todos que sois discípulos míos será que os amáis unos a otros.»

COMENTARI

Un manament nou

Amb molta tendresa Jesús es dirigeix als deixebles «Fillets» i els proposa un manament nou, el manament de l'amor. És un amor recíproc (els uns vers els altres), la qual cosa vol dir que ningú no és superior a l'altre i que tots necessiten de l'amor de l'altre. És un amor nou i sorprenent perquè no es tracta d'estimar el proïsme com a tu mateix sinó «com jo us he estimat», o sigui, amb la mateixa intensitat i donació del Crist. És un amor que s'inspira en l'amor del Crist. Podem dir, aleshores, que l'amor del Crist no és tan sols la font de la nostra salvació sinó també el model del nostre estimar. L'amor és, en últim terme, el carnet d'identitat dels

cristians, d'aquells que pertanyen a la comunitat de seguidors del Crist.

L'Evangeli d'avui convida els cristians a reflexionar seriosament i amb esperit crític sobre els atemptats comesos contra l'amor i la justícia en el si de les nostres comunitats. Fem-nos algunes preguntes: Ens coneixen per l'amor que ens tenim entre nosaltres? Podem dir que estimem de veritat els germans? Com els estimem? Com és el nostre amor? S'assembla a l'amor del Crist? Si el manament de l'amor fratern és nou, nosaltres no podem seguir lligats a l'antiga lògica del domini, del guany i del triomf.

Dra. Núria Calduch-Benages

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 1a setm.): 1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14 □ **dimarts**: Ac 14,19-28 / Sl 144 / Jn 14,27-31a □ **dimecres**: Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8 □ **dijous**: Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11 □ **divendres**: Ac 15,22-31 / Sl 56 / Jn 15,12-17 □ **dissabte**: Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21 □ **diumenge** vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.): Ac 15,1-2.22-29 / Sl 66 / Ap 21,10-14.22-23 / Jn 14,23-29.

Els discursos de comiat recollits en l'Evangeli de Joan són el testament espiritual que Jesús deixa als seus deixebles abans de morir. Paraules i records entranyables del Mestre que calen en el cor. Avui en llegim un petit fragment on Jesús anuncia als deixebles la seva partença d'aquest món i els comunica la seva voluntat en forma de manament. Es tracta del manament de l'amor fratern, un tema central de l'Evangeli i de gran actualitat en el nostre món. Un món que, tot i parlar molt de fraternitat i solidaritat, segueix creant divisions, discòrdies i discriminacions entre les persones, els grups socials i els pobles.

FE CRISTIANA I SOCIETAT ACTUAL

La fe de la comunitat

La fe cristiana és una fe compartida per molts creients. El ritu del Baptisme, sacrament de la fe, diu en un moment molt significatiu: «Aquesta és la nostra fe; aquesta és la fe de l'Església que ens gloriem de professar en Crist Jesús, Senyor nostre». La professen cadascú: en singular, perquè és la meua fe personal, però en plural perquè és la fe de

tots: la *nostra* fe.

En la unitat de Crist Jesús, Senyor nostre, som molts. Hi cabem tots. Déu no és el *meu* Déu sinó el *nostre* Déu. El pa de cada dia no és el *meu* pa sinó el *nostre* pa. L'única fe de l'Església que creu en Crist és la fe de molts: és la *nostra* fe, la de tots els membres del Cos de Crist.

L'Epístola als Efesis exposa molt bé la relació entre l'únic de Déu i la pluralitat dels qui el reben: «Un sol Cos i un sol Esperit, com també una de sola l'Esperança que us dóna la vocació que heu rebut. Un sol Senyor, una sola fe, un sol Baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua

en tots i és present en tots. Cada un de tots ha rebut la gràcia segons la mesura del do de Crist» (Ef 4,4-7).

Crist és el do que el Pare ha fet a la família, unida en comunitat de vida amb Déu. La família de Déu, en efecte, forma part d'una relació veritable de coneixement, d'amor i de vida amb Jesús i amb el Pare, en un mateix Esperit Sant. Cadascú rep l'Esperit —do del Pare i del Fill— segons la mesura del do de Crist (Ef 4,7). Tots són membres que aporten el seu do i els seus carismes específics a l'únic Cos. Unitat i pluralisme apareixen perfectament interpretats en aquesta doctrina paulina no pas posterior al segle i.

Tots som membres, però no tots tenim la mateixa funció. Les funcions i els ministeris suposen els dons —carismes— que permetran exercir funcions, serveis i ministeris diversos. Tots els carismes són bons, tot i que el millor de tots és la caritat, màxima expansió de les tres virtuts que tenen una arrel divina (virtuts teològals).

Josep M. Rovira Beloso

(La fe cristiana en la societat actual, Edicions 62)

PADRES E HIJOS

¡Lo saludable que es perdonar!

Vayamos a lo práctico. Perdonar es la mejor manera de librarse del rencor que usted aún puede guardar en lo más profundo de su corazón.

Si se desprende de sus recuerdos dolorosos, usted será plenamente libre; si no, seguirá siendo esclavo de sus sentimientos de víctima dolida: revivirá continuamente los sentimientos dolorosos que ha sufrido, será preso de su *resentimiento*. Es decir, volverá a sentir o, lo que es igual, resentir. Decía un autor que «el resentimiento es una autointoxicación psíquica, un envenenamiento de nuestro interior que depende de nosotros mismos». En esta línea se expresaba el filósofo alemán Max Scheler en un minucioso estudio sobre el resentimiento cuando afirmaba: «Es una intoxicación sentimental».

Los beneficios del perdón han sido desvelados por la ciencia muy recientemente, aunque las religiones, desde antiguo, siempre lo promovieron y lo han pregonado a lo largo de la historia de la humanidad (para muestras, el Padre Nuestro, la oración que hace un par de milenios Jesús enseñó a sus discípulos, y también la milenaria enseñanza de la filosofía budista que aboga por perdonar para aligerar el dolor propio).

Al no perdonar, la persona dañada está encadenada a la persona que le hizo el daño, y mientras no la perdona no podrá sustraerse al poder que el ofensor y la ofensa tienen sobre ella. Una cosa es el dolor (que es normal que lo tengamos, al menos por un tiempo), y otra son los sentimientos de rencor y venganza (estos últimos sí que los debemos erradicar de nuestro corazón).

El Dalai Lama, líder espiritual del Tíbet y premio Nobel de la Paz, dice: «para reducir el odio y otras emociones destructivas hay que desarrollar sus opuestos: la compasión y la bondad. Si de verdad se siente respeto y compasión por los demás, el perdón es mucho más fácil de alcanzar».

Dr. Paulino Castells

(Los padres no se divorcian de sus hijos, Editorial Aguilar, Barcelona 2009)

L'Aplec de l'Esperit a Terrassa (1)

L'Aplec de l'Esperit que se celebrarà el dissabte de Pentecosta, 22 de maig, a la ciutat de Terrassa, ens presidirà l'anomenada Creu de les Jornades Mundials de la Joventut (JMJ).

Semblava un regal gairebé protocol·lari, però ha assolit categoria d'un veritable signe. En presència dels recordats Germà Roger, fundador de Taizé, i de Teresa de Calcuta, fundadora de les Missioneres de la Caritat, Joan Pau II va deixar en mans dels joves una creu de fusta, gran i nua, que l'any 1984 havia presidit els actes de l'Any Sant de la Redempció, commemoratiu dels 1950 anys de la Creu de Jesucrist.

Els joves alemanys van ser els primers a demanar-la: 120.000 joves acudiren a la trobada presidida per la Creu. Aquesta Creu, ja esdevinguda, *la Creu dels joves*, inicià un itinerari per diferents països.

La Creu de les JMJ ha anat seguint l'itinerari d'aquesta trobada internacional de joves cristians. A la darrera JMJ de Sydney, Benet XVI lliurà aquesta creu als joves d'Espanya, que tenen la responsabilitat de preparar la JMJ que se celebrarà a Madrid del 16 al 20 d'agost de 2011, amb actes de preparació a moltes diòcesis del país, del 12 al 15 d'agost.

Durant els propers mesos aquesta creu la tindrem a les diòcesis catalanes. El proper 14 de maig a Barcelona (Santa Maria del Mar, a les 22 h); del 15 al 18 de maig a Tarragona; del 19 al 23 de maig, en el X Aplec de l'Esperit, a Terrassa; del 24 al 27 de maig torna a Barcelona; del 29 de maig al 7 de juny a Girona; del 7 al 13 de juny a Urgell; del 14 al 20 de juny a Lleida i de l'1 al 9 de juliol a Solsona, Tortosa i Vic. La Creu ens recordarà el lema de l'Aplec: «Amb vosaltres cada dia». Déu faci que l'acolliment de la Creu dels Joves representi un impuls de les realitats juvenils de les nostres diòcesis.

Secretariat Interdiocesà de Pastoral de Joventut de Catalunya, Andorra i Balears (SIJ)

SANTORAL

2. ✝ Diumenge V de Pasqua. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. Dilluns. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. Dimarts. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. Dimecres. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

6. Dijous. Tradició del martiri *ante portam Latinam* de sant Joan evangelista, patró de les arts gràfiques; sant Domènec Sàvio, alumne de Joan Bosco; santa Beneta,

vg. i mr.; sant Justí, prev.; beat Francesc de Laval, bisbe de Quebec.

7. Divendres. Sant Sixt i sant Eovald o Hou, mrs., venerats a Celrà (Gironès); beata Gisela (o Guisla), rel. benedictina, viuda de sant Esteve d'Hongria (s. x-xi); sant Benet II, papa.

8. Dissabte. Mare de Déu dels Desemparats, patrona de València i la seva regió; també la d'Argeme (Còria); santa Maria, mitjancera de totes les gràcies; Mare de Déu de Pompeia (Roser) i també del Toro, patrona de Menorca, a més d'altres advocacions: Escola Pia, Miracle (Milagros), Salut, etc.; aparició de l'arcàngel sant Miquel, patró dels radiòlegs i dels radioterapeutes; sant Eladi, bisbe; sant Bonifaci IV, papa; beat Jeremies de Valàquia, rel. caputxí; beat Lluís Rabatà, prev. carmelità; beata Carne del Nen Jesús (González Ramos), rel. fund. Franciscanes dels Sagrats Cors.

INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

General: Perquè es posi fi a l'inic comerç d'èssers humans.

Missionera: Perquè els ordenats, els religiosos/es i els laics infonguin entusiasme missioner.

ENTREVISTA

M. CRISTINA MARTÍNEZ

30 anys de l'URC

La Unió de Religiosos de Catalunya compleix 30 anys. Durant aquestes tres dècades, segons la seva presidenta, la Gna. M. Cristina Martínez, que també és Provincial de les Teresianes, han aconseguit «proximitat, germanor, viure i anar posant en pràctica el desig de caminar plegats en la recerca de respostes vàlides als reptes del nostre món». «S'ha fet un pas molt important: del *jo-congregació* al *nosaltres-vida consagrada*; avui no s'entén la vida consagrada si no és compartida amb totes i tots els qui hem optat per escollir-la com a forma de vida».

Quina articulació existeix entre l'URC i la CONFER?

L'URC forma part de la CONFER. Col·laborem des de la nostra realitat catalana en els seus projectes i activitats, participant en les assemblees i trobades que convoca. Des d'aquests àmbits compartim amb la vida consagrada de tot el territori espanyol. Tant l'URC com la CONFER volen ser un servei a la vida religiosa actual.

Com veu el futur de la vida religiosa a Catalunya?

La vida religiosa és vida i, per tant, una realitat dinàmica, amb capacitat de novetat permanent. El futur? Està per fer. El que crec que serà? «Vi nou en bots nous», vivència forta de l'espiritualitat de l'encarnació. La vida religiosa vol estar a prop dels germans i germanes més necessitats, caminar amb ells i amb els que volen *humanitzar la humanitat*, com deia el bisbe Pere Casaldàliga.

Quin balanç fa de la seva vida personal de consagració a Déu?

Totalment positiu. Com a tota vida, es passen moments de creu; però la meua experiència és que sempre porten a la resurrecció. L'experiència de caminar amb Jesús m'ajuda a descobrir el Déu que habita la realitat humana, i a mirar aquesta realitat amb ulls oberts i amb cor compromès.

Òscar Bardaji i Martín

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

EN PRIMERA PERSONA

Maria Àngels Filella i Castells és una lleidatana llicenciada en filosofia i lletres. Ha escrit quatre llibres.

Maria Àngels, què et va moure a escriure i publicar el primer llibre «La mirada violeta. Llegint els Evangelis amb ulls de dona»*?

Sentia la necessitat de donar a conèixer un altre rostre de Jesús. Rostre que jo vaig descobrir al trobar-me, escoltar i llegir autors i autores que han estudiat els textos evangèlics, en el quals es manifesta el tracte veritable que Jesús va donar a les dones. Penso, concretament, en la tesi doctoral de Mercedes Navarro que ha investigat concretament «Les dones en sant Marc».

Parla'ns del seu contingut. Quin és el fil conductor del llibre?

Em plau veure com Jesús manifesta una mirada tendra i misericordiosa envers tots els oprimits entre els quals es trobaven especialment les dones. És meravellós i trasbalsador constatar com Jesús els diu: «La teva fe t'ha salvat... i ella es redreçà...» (*Lluc* 13,10-17).

Jesús no es fa protagonista, sinó que desperta l'autoestima de la persona que té al davant. Les persones s'han d'assumir assumint la

responsabilitat del seu creixement integral, inclosa, és clar, la seva fe.

Destaques la importància de les dones.

És a dir, destaco la importància que Jesús dóna a les dones. Les valorava

tant que les va acceptar entre els seus deixebles, cosa que, en la societat d'aquella època era increïble i fins i tot desautoritzava el seu ensenyament. Pensem també amb l'anunci més important de la història, el de la Ressurrecció, Ell el fa a una dona i li encomana que el porti als seus deixebles varons.

I avui creus que tot això és útil?

Avui, la fe en Jesús ens ha de donar també la força de viure dretes, amb l'autoestima necessària a fi que puguem igualment anunciar el seu missatge alliberador. Jesús va donar a les dones els missatges més importants. A la Samaritana, una dona de vida dubtosa, li diu que Ell és l'Aigua de la Vida i que Ell és el Messies. A Marta li diu que ell és la Ressurrecció i la vida, etc. Nosaltres hem de continuar proclamant-lo. Hem de tenir molt present que Jesús ens va donar la Paraula a les dones, però els homes ens l'han pres.

* El llibre fou editat l'any 2004, a Pagès Editors.

Pel que fa a la visita al bisbe fou per a tots, nois i noies, pares i catequistes, un moment memorable. El bisbe, visiblement content d'aquesta visita, i segons aquell estil que li és propi, va mantenir amb els seus hostes una conversa que va durar més d'una hora. Els temes de la conversa giraven naturalment entorn als sagraments en general i principalment a la confirmació i a la vocació al ministeri sacerdotal.

Mn. Robert Louan

Elogi dels capellans

Fa quaranta anys, en rebre l'ordenació de prevere, vaig iniciar un camí apassionant que, al mateix temps que orientava la meua vida al servei de la comunitat cristiana i de la societat, m'ha fet el gran regal d'experimentar en la vida diària que val la pena haver nascut. Dit en termes humanistes, això equival a afirmar que quan hom es deixa captivar per la tendresa de Déu i opta per intentar estimar la gent del seu entorn, experimenta el regal de l'autoestima. La raó és ben senzilla. Hom acumula més diners com més en guarda, però hom gaudeix de més amor com més en dóna.

La meua tasca pastoral m'ha portat a viatjar per totes les contrades de Catalunya, per gairebé totes les diòcesis d'Espanya i, també, m'ha posat en contacte amb molta gent d'altres continents en diversos encontres internacionals. Des del coneixement directe de molts capellans, dono testimoni que, malgrat algunes excepcions, que es donen com en tots els col·lectius humans, la immensa majoria dels preveres està formada per homes profundament religiosos, humanistes, senzills, servicials i pobres. Quan he anat a fer un servei a una parròquia o diòcesi, he donat el que tenia, però he rebut molt més: el testimoniatge senzill i lluminós de gent que estima i que no demana res a canvi.

Per aquesta raó, al mateix temps que es tracta d'eradicar del ministeri eclesial els capellans que hagin tingut comportaments inadequats —de la mateixa manera que ho fariem amb altres col·lectius com els metges, els pagesos, els economistes, els obrers, els professors, els juristes, etc.— vull afirmar que el servei dels preveres a la comunitat cristiana i a la societat, és una energia vital social molt positiva, clau per a la vida de la comunitat cristiana i generadora del bé comú. Aquest elogi dels capellans li vaig sentir dir fa anys a l'Ernest Lluch, quan en una conferència, que va fer a Lleida, va afirmar que els capellans en els pobles, amb seny i sense fer soroll, guarien moltes ferides, solucionaven moltes tensions i conflictes i, en el seu conjunt, eren agents de pau en la vida del poble. (Publicat a www.catalunyareligio.cat el dissabte 27 de març de 2010). (Ramon Prat i Pons és teòleg, professor a la Facultat de Teologia de Catalunya i a l'IREL i vicari general de la diòcesi de Lleida).

Nois i noies amb el bisbe Joan

En el marc de la seva preparació immediata a la confirmació (el dissabte dia 24 d'abril de 2010), 9 nois i noies de la parròquia de Castellans, acompanyats pels seus pares, per les catequistes i pel rector de la parròquia van visitar el Sr. Bisbe el dilluns dia 12 d'abril.

Aquesta visita fou precedida d'una trobada a l'Acadèmia Mariana amb els responsables de la delegació de Joves de la diòcesi. Durant aquesta trobada els nois i noies, molt il·lusionats, van visitar la delegació i van veure un vídeo sobre les activitats amb vista a informar-los i sobretot convidar-los a implicar-se i participar no només al proper «Aplec de l'Esperit», sinó a tot allò que la delegació està posant en marxa pels joves.

Agenda

Dimarts, 4 de maig.—A les 20 h, a la Mariana, curs de formació organitzat per l'Hospitalitat de Lourdes: *La moral de la persona*, dirigit per Mn. Jordi Pardell.

Dijous, 6 de maig.—A les 20 h, a Santa Teresa Jornet, trobada bíblica: *El cel?, l'infern?, salvar-se? Què ens diu la Bíblia?*, dirigit per Mn. Josep A. Baró.

Dissabte, 8 de maig.—A les 17 h, a la parròquia del Carme, *Aproximació a la lectura de la Bíblia per a immigrants*, dirigida per Mn. Daniel Turmo.

Dissabte, 22 de maig.—A Terrassa, l'Aplec de l'ESPERIT: «Amb vosaltres cada dia». És una invitació, ben cordial, a tots els joves perquè gaudeixin d'un esdeveniment singular.

EL SETRILL

Ull als sentiments!

En una recent conferència sobre l'amor, organitzada per l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida (IREL), el teòleg i professor Mn. Manuel Claret, parlava de la nostra realitat com una societat del soroll i de la velocitat, que menysprea la reflexió i on l'individualisme i els sentiments juguen un paper molt important. «Això mostra que vivim en una realitat poc madura. Quan l'amor esdevé sols una emoció, un sentiment, no es pot ni pensar ni imaginar el compromís, el llarg termini.» La constatació del conferenciant és, al meu parer, molt encertada.

Davant moltes qüestions, esdeveniments i actituds solem reaccionar amb un «m'agrada», o no, o amb

afirmacions semblants. És suficient adorar, detestar, vibrar, emocionar-se per a determinar els valors que es vol promoure. Sense adornar-nos, ens movem en una dimensió sentimental que, tot i sent essencial en els humans, decideix els nostres comportaments. Pensem que ens movem amb **bons sentiments**, i ho diem. Però, no per ser bons deixen d'ésser sentiments, és a dir, subjectius, aleatoris, susceptibles d'inflar-se, exagerar, sota la pressió de l'emoció.

Els grans valors de la nostra civilització com l'amor, la fidelitat, la dignitat, la justícia, el respecte, la fe, s'han fragilitzat. En el fons, perquè potser els hem defensat de manera sentimental, amb l'emoció, és a dir, subjectivament, en lloc de fer-ho amb

arguments racionals. Tots sabem que ningú pot justificar l'emoció, una reacció afectiva, ni aplicar-li les categories de verdadera o falsa. En canvi, les idees s'han de justificar i, per tant, es poden acceptar o condemnar. Per això, molts esdeveniments socials i personals susciten més emocions que reflexions. La deriva emocional ocupa doncs el lloc que deixa la raó, el raonament. Què passa, què passarà, en 5-10-20 anys, quan l'emoció i els sentiments hauran perdut el seu potencial «mobilitzador»?

Josep Alexandre Baró Ania

Delegat de Mitjans de Comunicació Social del bisbat de Lleida